

द्विवाकरम् । तपनस्तोषवायाति वङ्गिष्ठोमञ्चु विन्दूर्ति ।
क्षेपूषैः संयुडैर्भूत्प्राता तथा उवचापाचितैः । शहिररण्यैः
समभ्यर्थं वङ्गिष्ठोमञ्चपत्तं लभेत् । स्त्र्यांङ्गि यस्तु नक्ताश्चौ
संपूजयति भास्त्रारम् । इष्टान् कामानवाप्नोति स्त्र्य-
लौकञ्जी गच्छति” । काञ्चोत्तरे “आविन्वादिव्य वारे त
यदि शुक्ला चहुंदशी । स्त्रानं विशेषतः काय्” शिवस्य
परमात्मनः । अङ्गरागं रौचनया रक्षपृष्ठैः प्रपूजयेत् ।
कपिलाञ्जीं तथा ज्वेरं नैवेद्यं परिकल्पयेत्” । पद्मपुण्ड्र-
“मात्रमासुविश्वं स्त्रानं क्लवा दम्पत्यमर्चयेत् । भौजवित्ता
य थाशक्तिप्राप्ता बालवस्त्रविभूषणैः । शौभाग्यपद्माप्नोति श-
रीरारोग्यसुत्तमम् । स्त्र्यलौकप्रदं नूनं स्त्र्यव्रतमिदं
स्वतम्” । भविष्यपुण्ड्र “लक्ष्मीकर्मतः हैमते भावसाम-
कर्तन्द्रितः । भासाने च रथं कुर्यांच्छ्रवस्त्रोपशोभि-
तम् । श्रैतैश्चतुर्भिर्युक्तान्तु तरगैः सर्वजडृतम् । श्रैतै
ध्वजपत्राकाभिः छवत्राभरदैर्घ्यम् । तरण्णुलाङ्कपिण्डे न
क्लवा भासु नराधिप ! । विन्ध्यस्य तं रथप्रस्थे संज्ञया सह
भूपते ! तं रात्रौ राजमार्गेण शङ्खमेयादिभिः स्त्रैः ।
अभिवित्वा शैः पश्चात् स्त्र्यांवतनमानयेत् । तत्र चागु-
द्यपिण्डेन प्रदीपाशुपशोभितम् । प्रेक्ष्योदयप्रदानैश्च च-
षयित्वा शैः शैः । प्रभाते स्वप्नकृत्वा पथसा वा
इतैन वा । दीनाव्यक्तव्यानांश्च यथाशक्तिप्राप्तं च दक्ष-
याम् । रथं संवाहनोपेतं भास्त्राराय निवैदयेत् । भुक्ता
च आङ्गिष्ठैः शार्दैः प्रणस्यार्दैः गटहं ब्रजेत्” । शौर-
भर्मोत्तरे “इष्णु राजन् ! प्रवच्छ्यामि वज्रुद्धौ ग्रतसुतमम् ।
सर्वकामप्रदं पुर्सा कुडादिव्यापिनाशनम् । भानोखुष्टि-
करं राजन् ! भुक्तिसुक्रियप्रदायकम् । तथा देवस्य व-
क्ष्यानि व्रतं राजन् ! भविस्तरम् । पूजार्थं प्राशनं
द्वान् नैवेद्यं इष्णु तत्त्वतः । सर्वनीर्धेषु यत् पुण्यं सम-
वाप्यते । प्रातःस्नानैन यत् पुण्यं यत् पुण्यं रविवासरै ।
भार्गशीर्षादिमासेषु दादशश्चपि भूपते ! स्त्र्यव्रतं करि-
वनुभिः यावद्विंश्च द्विवाकर ! । ब्रतं संपूर्णतरं वासु त्वं
प्रस्थादात् प्रभाकर !” इत्यादि ।

‘तद्वादिव्यवरेण सदा नक्ताशनौ
भवेत् । यदा हक्षेन संशुक्तमादिव्यस्त्र च वासरम् ।
उत्पद्यते यदा भक्तिभाँनोहपरि शाश्वती । तद्वादिव्य-
दिने क्वार्यदेकमक्तुः विमल्यरः । तद्वादिव्य सदा कार्य-
नक्तमादिव्यवरेण भोजयित्वा दि-

जौतमान् । ततोऽस्तु समये भानो रक्तचन्दनपञ्चज्ञम् ।
 विलिख्य द्वादशदलं पूर्व्य स्त्र्योति पूर्णतः ॥ “इत्यनेन
 विधानेन वर्षमेकन्तु यो नरः । नक्तमादियारेण का-
 र्यांत् स नौरस्तो अवैतु । धनधान्यसमायुक्तः पुत्रपौत्र-
 समन्वितः । मन्त्रे स्थित्वा चिरं कालं स्त्र्योक्तमवा-
 प्रयात् ॥

द्वयप्रधीनतं भवित्वाप्नोत्तरे “मासि भाद्रपदे शुक्ले एकमत्ता-
शनो भवेत् । दलधावनपूर्वन्तु पष्ठप्राप्तुचवसेन्नरः । गौ-
रसर्पपक्षलकैन च्छायात् कायविश्वज्ञये । रोचनालक्षण-
गौमूलसुक्ष्मचन्दनगौमुखत् । दधिकालाशुररूपे लक्षणे
तिलकं न्यसेत् । चिलाइयदलैस्त्रैव कौमुखाश्वरोन्यहन्तु-
यतः । क्षंडुमतास्त्रूलं सिन्दूरं रक्तवासयो ।
वितरेत् शौपवासा हि नारी गङ्गाल्यवर्णनम् । विभवा ल
विरक्तानि त्रिमारी शुक्लवासयो । ततः खम्बने भातुं
पूजयेत् श्रीतलोदकै । अपराह्ने ततः च्छात्वा हुमौनी
नियतत्रतः । प्रतिकर्म द्वयपत्रेऽनोः पञ्चगव्यैन वा-
रिणा । रक्तचन्दनपङ्केन कुङ्कुमेन समाप्तभेत् । क्षग-
स्त्रयकुमुखरूपैः करवीरैः प्रपूजयेत्” ।

स्वर्यं सप्तमीत्रतं विष्णुं पर्मोत्तरे “चैत्रे शुक्लय पक्षे द च-
श्यकं धग्नास्तपौष्टिः । सप्तम्यमर्चनं त्र्यांद्वैवदेवस्य
भूपते ! । वहिःस्त्रानं नरः कला गौक्षयेनैपवैपितः ।
लेपयेत्स्वयिष्ठर्तुं सम्यक् ततौ गौरवदा व्यप ! । तत्वाद-
द्वजकमर्चनं वर्षकैस्तु सर्वं लिखेत्” इत्यादि ।

‘कल्यान राजराजस्य भोग्यतमद् स्त्रियम् ।
भोग्यतम् कालोत्तरे ‘चन्द्राष्टर्या दौहिती खातदा चन्द्र
ब्रह्मवृत्ते । शिवं सम्पूर्णं विधिवद् द्वाग्नैः पञ्चाहृताः
दिभिः । विलेपनन्तु चन्द्रेण चन्द्रनेत तु वा हितम् ।
शुक्रवर्ज्ञस्थापुर्व्यः पूजयैतृ परमेश्वरम् । नैवेद्यं क्षीर-
कुम्भन्तु वितर्यकरवा युतम् । प्राशनं चन्द्रनेतैव रात्रौ
जागरणं हितम् । आशुक्राणैः बदा कार्यं कीर्ति-
श्रीसाधनै हितम् । इति चन्द्रवर्त नामोदाहरदानैत जा-
यतं । कालिकापुरो “वारे भोग्यवाष्टर्या पञ्चोत्तमै शोक-
मर्दयैतृ । विधिना चन्द्रचूडाकै प्राच्यात्मेन सचन्द्रकला” ।
पञ्चोत्तमै अलोभयत्वं पञ्चे नियमोऽसीधीषिवादयोः इत्योः ॥